

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 5 listopada 2020 r.

Poz. 5315

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN-II.4131. 295.2020 WOJEWODY LUBELSKIEGO

z dnia 4 listopada 2020 r.

**stwierdzając nieważność uchwały Nr XVI/94/20 Rady Gminy Garbów z dnia 30 września 2020r.
w sprawie szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w mieszkaniach chronionych, w części
obejmującej § 3 ust. 2 w brzmieniu: „wynoszącej 15,00 zł”.**

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XVI/94/20 Rady Gminy Garbów z dnia 30 września 2020r. w sprawie szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w mieszkaniach chronionych, w części obejmującej § 3 ust. 2 w brzmieniu: „wynoszącej 15,00 zł”.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XVI/94/20 została doręczona organowi nadzoru w dniu 8 października 2020 r.

Przedmiotową uchwałę Rada Gminy Garbów podjęła m.in. na podstawie art. 97 ust. 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508, ze zm.).

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej opłatę za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną, uwzględniając przyznany zakres usług. Osoby nie ponoszą opłat, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego.

W art. 97 ust. 5 ustawa stanowi zaś, że rada powiatu lub rada gminy w drodze uchwały ustala, w zakresie zadań własnych, szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych.

Przepis art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej ma charakter upoważnienia ogólnego do wydania aktu prawa miejscowego. Jedyną wskazówką dla miejscowego prawodawcy stał się obowiązek dopełnienia wymogu szczegółowości, czyli samodzielnego doboru kryteriów odpłatności. Nie oznacza to jednak niczym nieskrępowanej swobody Rady Gminy realizującej swoje kompetencje w tym zakresie. Większa skala swobody prawotwórczej, jaka występuje przy ogólnym upoważnieniu ustawowym do stanowienia aktów prawa miejscowego i brak precyzyjnych wytycznych co do treści takich podustawowych uregulowań jest bowiem ograniczona całokształtem i celem przepisów normujących dziedzinę, której dotyczy dany akt, wydany na podstawie upoważnienia zawartego w ustawie.

Zgodnie z § 3 ust. 2 uchwały, miesięczna opłata za pobyt jednej osoby w mieszkaniu chronionym stanowi iloczyn dobowej stawki za pobyt *wynoszącej 15,00 zł* liczby dni pobytu oraz wskaźnika odpłatności ustalonego w %, o którym mowa w tabeli powyżej.

W ocenie organu nadzoru powyższa regulacja została podjęta z istotnym naruszeniem art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej.

Przepis art. 97 ust. 5 ww. ustawy, zawierający delegację dla organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do podjęcia niniejszej uchwały, nie upoważnia Rady do określenia konkretnej wysokości stawki za dobę pobytu w mieszkaniu chronionym.

Na podstawie powołanego przepisu rada gminy jest władna ustalić wyłącznie szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w mieszkaniach chronionych. Ustawodawca kształtuje zatem jedynie uprawnienie rady do ustanawiania określonych reguł, jakie powinien stosować podmiot kierujący do ośrodka wsparcia / mieszkania chronionego.

Szczegółowe zasady, do ustalenia których została zobowiązana Rada, nie mogą być sprzeczne z zasadami zawartymi w ustawie, a jednocześnie nie mogą pozbawić podmiotów wskazanych przez ustawodawcę prawa do podjęcia decyzji w określonym przez niego zakresie. Skoro ustawa w art. 97 ust. 1 stanowi, że opłatę za pobyt w ośrodkach wsparcia ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną, należy stwierdzić, iż Rada Gminy nie ma kompetencji w tym zakresie, a w ramach szczegółowych zasad powinna określić jedynie granice, w ramach których opłata winna zostać ustalona przez uprawnione podmioty. Granic tych - zdaniem organu nadzoru - nie stanowi konkretna wysokość stawki dobowej za pobyt określona przez Radę.

Ustawodawca kształtuje uprawnienie rady do ustanowienia określonych reguł, jakie powinien stosować podmiot kierujący do ośrodka wsparcia. Stawkę dzienną lub miesięczną ustala podmiot prowadzący. Kwota dobowego kosztu pobytu osoby jest ustalana na podstawie kalkulacji dokonywanej przez podmiot prowadzący, a stawkiienne za pobyt w mieszkaniach chronionych są zróżnicowane, a różnica w kosztach pobytu wynika z kalkulacji wskazanej przez podmiot prowadzący.

Wysokość opłaty określa podmiot kierujący w porozumieniu z osobą kierowaną w decyzji administracyjnej i wydając decyzję administracyjną organ kierujący uwzględnia postanowienia uchwały Rady Gminy.

Wskazanie w uchwale w § 3 ust. 2 konkretnej dobowej stawki za pobyt wynoszącej 15,00 zł uniemożliwia ustalenie przez organ kierujący opłaty w porozumieniu z pensjonariuszem oraz uwzględnienia usług, które zostały przyznane.

Ustawodawca nie przyznał radzie gminy prawa do ustalania wysokości opłat za pobyt w mieszkaniach chronionych, a jedynie uprawnienie do ustanawiania określonych reguł, jakie powinien stosować podmiot kierujący do tego schronienia. Jak słusznie bowiem zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 28 stycznia 2014 r., sygn. akt IV SA/Wr 629/13, „Mając na względzie brzmienie art. 97 ust. 1 ustawy nie ulega zdaniem Sądu wątpliwości, że ustalenie opłaty powinno przyjąć formę decyzji administracyjnej. Przy czym, znaczący wpływ na treść ewentualnego rozstrzygnięcia ma zakres przyznanej pomocy i stanowisko strony (osoby kierowanej lub jej przedstawiciela ustawowego), z nią bowiem organ orzekający powinien uzgodnić wysokość opłaty. Nie zmienia to jednak faktu, że decyzja przyjmie postać jednostronnego i władczego rozstrzygnięcia organu administracyjnego. Rada nie ma kompetencji w tym zakresie, a w zakresie ustalania „szczegółowych zasad” powinna określić jedynie granice, w ramach których opłata winna zostać ustalona przez uprawnione podmioty. Granic tych nie stanowią konkretne stawki opłat za pobyt w mieszkaniu chronionym (zob. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 20 marca 2020r., sygn. akt IV SA/Wr 34/20).

W tym stanie rzeczy, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XVI/94/20 we wskazanym zakresie jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA LUBELSKI

Lech Sprawka

Otrzymują:

- 1) Przewodniczący Rady Gminy Garbów
- 2) Wójt Gminy Garbów